

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Domine salva nos, perimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

IN EADEM DOMINICA.

Domine, salva nos, perimus. Matth. 8.

VERITAS PRACTICA.

Peregrinantis in corpore animæ majus est periculum, quam periclitantis in navi corporis.

RATIO EST. Quia ex duobus eque periclitantibus, majus est illius periculum, cui minus attenditur, minus cavetur, minusque prospicitur.

Sed tale est anima peregrinantis in corpore periculum, non minus est periculum quam corporis in navi periclitantis: & minus ei tamen attenditur, & cavetur.

Ergo peregrinantis in corpore animæ majus est periculum, quam periclitantis in navi corporis. Quod certe est diligenter attendendum, ut intelligamus quam sit nobis continuo inelamandum, DOMINE, SALVA NOS, PERIMUS.

I. PUNCTUM.

PRIMA propositio per se patet, aut si quid fusius pertractandum videretur, attingi posset quanta in mari occurrant pericula & incommoda, nempe ab ipso elemento quod per se ita æstuosum est, ut se vix unquam contineat. Deinde à ventis undequaque flantibus, & restantibus: à tempestate, à malatia, à piratis, ab hostibus, à diuturnitate itineris, à molestia mansionis, victus, convictus, & sexcentarum hujusmodi difficultatum, unde Sapiens, qui navigant mare, enarrant pericula ejus. Antequam verò se illis exponant periculis, sic sibi ab omnibus necessariis prospiciunt, ut qui sibi non ita prospicerent, vel dum instant pericula non caverent, vel non contenderent, nec contra obniterentur. certissime se ruinæ darent: ac proinde nulla videtur restare difficultas intelligendi, quod ex duobus qui mare navigant, & in navigio simul ex æquo periclitentur, majus & certius sit illius periculum, cui minus attenditur, minus prospicitur, & cavetur. Divisum est cor eorum, nunc interibunt. O quantis est cor divisum suo in spirituali negotio! quantis à quantis imminet talis interitus!

II. PUNCTUM.

SED tale est anima peregrinantis in corpore periculum: non minus periclitatur quam corpus in navi, minus tamen ei attenditur & cavetur.

Primo quidem quanta sit humanæ vitæ, & navigationis similitudo, per se patet, & frequenter reperitur in Scripturis & Patribus. Tamquam navis qua pertransit fluctuantem aquam. Quasi naves poma portantes, id est velocissime decurrentes propter levitatem & corruptibilitatem oneris, sic dies nostri avolant. Deinde verò quæ & quantæ sint tempestates, vel uno psalmi discere verisicilo: Non me demergat tempestas aqua, neque absorbeat me profundum, neque urgeat super me piceus os suum.

Quia porro dum referuntur maris tempestates, dicuntur esse decem fluctus quibus impetuatur, & jactantur navigia, & quorum decimo seu decumano proxime periclitantur: non abs te fuerit, si tot distinctè connumerentur articuli, unde tamquam à fluctibus, anima impetatur, & agitur in suo corpore, quamdiu hic peregrinatur à Domino. Quinque sunt à rebus prosperis, totidemque ab adversis.

A PROSPERIS, primis fluctus sunt divitiarum, de quibus sic aperit Apostolus, qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum Diaboli, & desideria multa inania & nociva, quæ mergunt homines in interitum, & perditionem. Secundus, deliciae, de quibus illud Moylis, Inundationem maris quasi lac sugent. Tertius, honores seu favores mundi, de quibus aptè Rex David: Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me. Quartus, Amici, domestici, Concives & mos ipse humanus, de quo egregium est illud sancti Augustini? Va tibi stemmen moris humani! quis resistet tibi? quamdiu non sicaberis? quousque volves Eva Filios, in mare magnum & formidolosum, quod vix transeant qui lignum conscenderint. Cui & jungi potest illud Itaræ: Ut altitudo maris sonantis rapietur, us turbo in tempestate. Quintus Temperamentum, seu naturalis complexio, quæ quo est gravior eo est perniciosior, & proclivior ad peccandum, unde illud Plauti: torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

AB

Iob. 27. Ab adversis autem primus fluctus est, inopia, de qua sic in libro Job aptissime, *Apprehendet eum quasi aqua inopia: opprimit eum tempestas.* Secundus, miseriae seu dolores corporis & animi, de quibus Rex Antiochus, *In quantam, inquit, tribulationem deveni, in quos fluctus tristitia.* Tertius, miseriae seu calamitates temporum, de quibus fuscè Sapiens: *Occupatio magna & jugum grave super filios Adam: tumultus, fluctuatio, timor mortis, iracundia perseverans, & contentio.* Quartus, injuriarum, calumniarum, litium, & quidquid ab æmulis & adversariis fingitur, de quibus in hoc sensu David: *Libera me ab iis qui oderant me, & de profundis aquarum.* Quintus & ultimus, affectus inordinati, qui nullam in animo sinunt pacem, unde est geminatum illud in Propheta: *Non est pax impiis, dicit Dominus. Inquit quasi mare fervens quod quiescere non potest, & redundant fluctus ejus in concubitationem, & latum: Non est pax impiis, dicit Dominus.*

Iob. 37. Adde his quàm infirmum corpus, quàm rimosa navis, & quàm facile ex sensibus tum externis tum internis, unde quaque *subannationem quasi aquam bibat*, ut est in Scriptura; Potest enim dici fingi vel aliquid præsentius ad periculum, & periculolius ad naufragium?

Prov. 23. Quàm parum denique tam præsentis, certo ve animæ periculo caveatur, quis non videt? Quis se putet in tempestate, & in certo naufragii periculo, cum se videt in divitiis & deliciis? O quàm verè dictum à Sapiente de quavis anima suam nesciente, nec cogitante periculum: *Sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator amisso clavo, & dicens, traxerunt me, & ego non sensi!* Numquid talis est anima tua? Numquid dormitavit præ tædio rerum spiritualium? *At perditio non dormitat*, inquit S. Petrus.

III. PUNCTUM.

PEREGRINANTIS igitur in corpore anima, majus est periculum, quàm periclitantis

HAC HEBDOMADE, in historia Paralitici sanati apud Capharnaum, consideratur progressus vitæ spiritualis quædam forma, per tres perfectionis acquirendæ vias. Primò in purgativa, incipientes impedimenta quæque perfingunt, quibus ab incepto retardari possent. Deinde in particulari peccata, eorumque radices ac habitus deponunt.

Tum pro via illuminativa proficientes, primum quemque motum animi, & corporis vitiosum, statim ut oritur reprimunt; & ex consequenti sic assuescunt virtuti, ut vix ullo jam naturæ impetu aut inordinato motu agitentur, sed ad virtutis & Gratiæ ductum toti sunt facti.

Denique pro unitiva Perfecti, unam Dei voluntatem in suis omnibus spectant, ubique Deum *Hayneusei pars prima.*

in navi corporis, licet æquale utrisque foret periculum, cum tamen animæ minus provideatur, quàm corpori, longè magis periclitari dicenda est anima, de qua proinde in Scriptura expressè dicitur: *Moriatur anima eorum in tempestate.* *Iob. 37.* Ac propterea Job sapienter dicebat: *Semper quasi timentes super me fluctus, timui Deum.* *Ibid. 31.* O si d sciretis, si sic Deum timeres! Disce vel ab ipso mari, & ventis qui à Christo cessare iussi, statim quiescunt. Quæ de re in tertium parte suscitatus, quæ huc commodè referri possunt, feriã tertiam infra Hebdomadam nonam post Pentecosten, ad hæc Christi Domini verba, dum imperaret ventis, & mari: *Tace, obmutescite. VOX illa, vox Christi est, dum commoveris, nec tamen taces aut obmutescis; Quod sanè est erubescendum.* Concludat denique sanctus Augustinus his ad rem verbis aptissimis, *Si quid in navicula anima nostra multis tempestatibus, peccatorum fluctibus, aut per superbiam fractum, aut per avaritiam ruptum, aut per luxuriam resolutum esse cognoscimus, componere vel reparare bonis operibus festinemus. Studeamus jugiter vitiorum exhaurire sentinam. Non enim nocent peccata præterita, si non placent præsentia.*

Oppositum & illud esset quod supra, die 10. & 11. Januarii refertur: *Non contristabit iustum quidquid ei acciderit. Et meliore rerum status non magis gaudet iustus, quàm deteriore doluit.*

Vide & infra in hac parte Feriam sextam infra Hebdomadam quintam: *Nisi probe paratus sis ad diversa, nec ad ipsa prospera bene paratus es.* Et FERIA SECUNDA infra Hebdomadam sextam. *Quanto minus murmuramus, aut omnino taceamus flagellati à Domino, tanto altius altissimum ejus Dominium prædicamus.* Quæ veritas possit accommodari verbis Evangelii, *Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei.*